

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/243/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014201217
Dátum vydania rozhodnutia: 22.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201217.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobkyne: Mgr. Z. I., súdny exekútor, so sídlom Exekútorický úrad Bratislava, Sartorisova 21, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská komora exekútorov, Šustekova č. 49, Bratislava, zastúpený: JUDr. Beáta Zacharová, advokátka, so sídlom Komárňanská č. 71, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. 7/2000 zo dňa 06.05.2013, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/154/2014-57 zo dňa 14.04.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/154/2014-57 zo dňa 14.04.2015 m e n í tak, že rozhodnutie sp. zn. 7/2000 zo dňa 06.05.2013 ako i prvostupňové rozhodnutie Disciplinárnej komisie č. ODK 7/2007 zo dňa 24.09.2010 z r u š u j e podľa ust. § 250j ods. 2 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňu trovy konania spočívajúce v zaplatených súdnych poplatkoch vo výške 140 €.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. 7/2000 zo dňa 06.05.2013, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Disciplinárnej komisie DK 7/2007 (správne má byť ODK 7/2007) zo dňa 24. 09. 2010, ktorým bola žalobkyňa v bode 2. uznaná za vinnú z disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý jej uložil disciplinárne opatrenie podľa § 221 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, pričom skutok pozostával z konania žalobkyne - bezdôvodného vrátenia poverenia na vykonanie exekúcie súdu.

Súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že neboli zistené skutočnosti odôvodňujúce

zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia a žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne.

Uviedol, že exekútor za výkon svojej exekučnej činnosti v celosti zodpovedá, pričom si musí byť vedomý, že pri porušení zákonného postupu pri výkone exekučnej činnosti v celosti zodpovedá za prípadné porušenie postupu exekútora stanoveného Exekučným poriadkom a znáša v celom rozsahu zodpovednosť za ním realizované prípadné pochybenia a nedostatky exekučného konania.

Súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že žalobkyňa sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku, za čo jej bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 221 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, a to pokarhanie.

Žalobkyni bolo dňa 05.04.2000 súdom vydané poverenie na výkon exekúcie vedenej pod spisovou značkou Ex - 91/00. V priebehu výkonu exekúcie žalobkyňa zistila, že povinný bol vymazaný z obchodného registra bez právneho nástupcu a dňa 19. 10. 2005 podala na príslušný súd podnet na zastavenie exekúcie. Uznesením súdu zo dňa 22. 12. 2005 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú. Žalobkyňa dňa 29. 06. 2006 vrátila súdu poverenie na vykonanie exekúcie.

Súd vyjadril súhlas s právnym názorom žalovaného, že žalobkyňa nemala vrátiť poverenie na vykonanie exekúcie predčasne a bezdôvodne. V čase jeho vrátenia nebolo naplnené ani jedno ustanovenie § 60 Exekučného poriadku, ktoré by ju oprávňovalo k takémuto úkonu. Keďže nepočkala na právoplatné zastavenie exekúcie súdom, ku ktorému došlo dňa 08.04. 2009, pochybila. Sama žalobkyňa uviedla, že poverenie vrátila jej kancelária omylom.

Podľa názoru súdu, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vrátené predčasne bez riadneho ukončenia exekúcie a na trovy exekúcie vyzvala žalobkyňa oprávneného v čase, keď na to nemala právo, pretože o trovách exekúcie ešte nebolo rozhodnuté.

Žalobkyni nepriznal právo na náhradu trov konania.

II.

Voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave podala žalobkyňa v zákonom určenej lehote odvolanie, v ktorom uviedla, že následkom administratívneho pochybenia, ktorým bolo konajúcemu súdu omylom zaslané poverenie, nedošlo k ovplyvneniu exekučného konania ktoré žiadala žalobkyňa zastaviť. Takéto pochybenie bolo možné ľahko odstrániť opätovným doručením poverenia žalobkyni zo strany súdu, prípadne ju upovedomiť o administratívnej chybe.

Dňa 15. 06. 2006 požiadala konajúci súd o vrátenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu mylného zaslania, pričom súd na žiadosť nereagoval.

Aby bola naplnená materiálna stránka disciplinárneho previnenia, muselo by konanie súdneho exekútora nieť aspoň určitý stupeň škodlivosti. V danom prípade tieto predpoklady chýbajú a neboli splnené predpoklady disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku. Nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti súdneho exekútora vyplývajúcej z Exekučného poriadku a žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa malo jednáť o zavinené konanie. V danom prípade zároveň absentoval minimálny stupeň škodlivosti predčasného vrátenia poverenia. Neboli ohrozené záujmy povinného ani oprávneného, nedošlo k vzniku prieťahov alebo ohrozeniu výkonu exekučnej činnosti.

Žalovaný aj Krajský súd v Bratislave sa nedostatočne vysporiadali s otázkou zavinenia súdneho exekútora, pretože vo svojich rozhodnutiach neuviedli, v čom konkrétne vidia zavinené porušenie povinností. Podľa jej názoru nedošlo k porušeniu taxatívne uvedených ustanovení § 60 Exekučného poriadku a jednalo sa len o administratívne pochybenie.

Žiadala Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave, rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania spočívajúce v zaplatených súdnych poplatkoch vo výške 140 €.

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu doručenom súdu dňa 14. 8. 2015 uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom. Poukázal na všetky vyjadrenia podané vo veci, ako aj na stanovisko prezentované na súdnom pojednávaní.

Žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadne nové právne, či iné skutočnosti, ktoré by preukazovali, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalovaný vyjadril nesúhlas s dôvodmi odvolania a tieto považoval za účelové a irelevantné.

Podľa jeho názoru došlo zo strany žalobkyne k porušeniu § 60 Exekučného poriadku tým, že bezdôvodne vrátila poverenie na vykonanie exekúcie súdu, na ktoré nebolo naplnené ani jedno ustanovenie § 60 Exekučného poriadku. Tvrdenie, že došlo k administratívne pochybeniu je neakceptovateľné, pretože za zákonný postup pri výkone exekúcie a činnosť exekútorského úradu zodpovedá súdny exekútor osobne. Uviedol, že akékoľvek porušenie zákona exekútorom je kvalifikované ako vedomé a zavinené konanie, za ktoré súdny exekútor pri výkone svojej exekučnej činnosti v celosti zodpovedá, pričom si musí byť vedomý aj skutočnosti, že pri porušení zákonného postupu pri výkone exekučnej činnosti znáša v celom rozsahu zodpovednosť za prípadné pochybenia a nedostatky.

Žalovaný v plnom rozsahu riadne preskúmal celé konanie po vecnej aj právnej stránke a dospel k záveru, že došlo k zavinenému porušeniu povinnosti pri výkone činnosti exekútora a boli splnené všetky podmienky pre konštatovanie disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku, spočívajúceho v porušení povinnosti pri výkone činnosti exekútora. Absencia škodlivosti protiprávneho konania je právne irelevantná z dôvodu, že predmetná exekúcia bola preukázateľne neúspešná z dôvodu, že nedošlo k vymoženiu pohľadávky, čo je základnou požiadavkou exekučného poriadku.

Žiadal, aby odvolací súd potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. 4. 2015 a žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 852,24 €.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 1.7.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.).

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O.s.p. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22.03.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť

rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/154/2014-57 zo dňa 14.04.2015, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. 7/2000, zo dňa 06.05.2013, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Disciplinárnej komisie ODK 7/2007 zo dňa 24. 09. 2010, ktorým bola žalobkyňa v bode 2. uznaná za vinnú z disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok), ktorý jej uložil disciplinárne opatrenie podľa § 221 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, pričom skutok pozostával z konania žalobkyne - bezdôvodného vrátenia poverenia na vykonanie exekúcie súdu.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalobkyňa mala porušiť Exekučný poriadok tým, že si vyúčtovala trovy exekúcie, zaslala faktúru osobe nezúčastnenej a vrátila predčasne poverenie na vykonanie exekúcie. Žalobkyňa tento skutok nespochybnila ani nevyvrátila. Z dôvodu, že sa jedná o pochybenie zamestnanca a formálneho charakteru, vzala toto komisia do úvahy pri ukladaní trestu a bolo jej uložené primerané potrestanie, pokarhanie. Poverenie bolo žalobkyňou vrátené dňa 3. 7. 2006, pričom súd exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekúcie až dňa 8. 4. 2009.

Podľa ust. § 13 Exekučného poriadku, exekútor skladá do rúk ministra tento sľub:

"Sľubujem na svoje svedomie a občiansku česť, že budem dodržiavať Ústavu Slovenskej republiky a ostatné zákony, ako aj iné všeobecne záväzné právne predpisy a budem ich uplatňovať ako súdny exekútor podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, pri výkone svojej činnosti budem postupovať nezávisle, nestranné a spravodlivo a budem dodržiavať povinnosť mlčanlivosti o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozviem v súvislosti s vykonávaním činnosti podľa Exekučného poriadku."

Podľa ust. § 60 Exekučného poriadku, poverenie na vykonanie exekúcie vydané exekútorovi podľa § 44 exekútor bezodkladne vráti súdu, ak

- a) súd rozhodol o vylúčení exekútora (§ 30),
- b) exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46 ods. 3),
- c) súd zastavil exekúciu (§ 57),
- d) súd vydal poverenie pre iného exekútora (§ 57 ods. 2),
- e) sa exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie.

Podľa § 220 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, porušenie sľubu, správanie, ktorým narúša dôstojnosť svojej funkcie, a pokračovanie napriek predchádzajúcej výzve vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s funkciou exekútora.

Konanie uvedené v odseku 1 je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, jeho opakovanie alebo iné prirážajúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

Podľa § 221 ods. 1 Exekučného poriadku, za disciplinárne previnenie možno uložiť ako disciplinárne opatrenie

- a) pokarhanie,
- b) písomné pokarhanie,
- c) peňažnú pokutu až do sumy 10 000 Sk.

Podľa § 225 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, o disciplinárnej zodpovednosti exekútora rozhoduje a disciplinárne opatrenie ukladá disciplinárna komisia.

Disciplinárna komisia rozhodne o disciplinárnej zodpovednosti exekútora najneskôr do jedného roka odo dňa doručenia návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Z obsahu administratívneho spisu mal odvolací súd za preukázané, že dňa 11. 6. 2007 bol disciplinárnej komisii doručený návrh Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania proti žalobkyni.

Dňa 23. 11. 2007 disciplinárna komisia vydala rozhodnutie, ktorým neuložila žalobkyni disciplinárne opatrenie z dôvodu, že sa previnenia nedopustila.

Na základe odvolania Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky bolo dňa 27.10.2009 vydané rozhodnutie Odvolacej disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov č. DK 7/2007, ktorým došlo k zrušeniu rozhodnutia disciplinárnej komisie zo dňa 23. 11. 2007.

Vo veci bolo znovu vydané prvostupňové rozhodnutie Spis. zn. ODK 7/2007 dňa 24. 9. 2010.

Pre uloženie disciplinárneho opatrenia podľa § 221 ods. 1 Exekučného poriadku platí prekluzívna jednoročná lehota, ktorej začiatok sa začína počítať odo dňa doručenia návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Jednoročná prekluzívna lehota na vydanie rozhodnutia začala v danom prípade plynúť dňom 12. 6. 2007, dňom nasledujúcim po obdržaní návrhu a k jej prerušeniu došlo dňom vydania prvého prvostupňového rozhodnutia, dňa 23. 11. 2007. Od podania návrhu do vydania tohto prvého rozhodnutia v disciplinárnom konaní, uplynulo 164 dní.

Z dôvodu, že predmetné rozhodnutie zo dňa 23. 11. 2007 nenadobudlo v dôsledku odvolania právoplatnosť, došlo k spočínaniu plynutia prekluzívnej lehoty na vydanie rozhodnutia. Jednoročná lehota na uloženie disciplinárneho opatrenia začala opätovne disciplinárnej komisii plynúť dňom 28. 10. 2009, dňom nasledujúcim po vydaní rozhodnutia odvolacej disciplinárnej komisie - žalovaného zo dňa 27. 10. 2009, ktorým bolo prvostupňové rozhodnutie zo dňa 23. 11. 2007 zrušené a vec bola vrátená disciplinárnemu senátu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V spise sa nenachádza doklad o doručení predmetného rozhodnutia disciplinárnej komisii, súd má však za to, že sa v prípade odvolacieho aj prvostupňového orgánu jedná o interné orgány v rámci jedného subjektu s tým istým miestom sídla, bez nutnosti doručovania prostredníctvom inej organizácie.

Nové rozhodnutie prvostupňového orgánu bolo vydané dňa 24. 9. 2010.

Od opätovného plynutia prekluzívnej lehoty do vydania druhého prvostupňového rozhodnutia vo veci uplynulo ďalších 331 dní.

V danom prípade teda odvolací súd zistil, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný dňa 11. 6. 2007 a disciplinárna komisia opätovne rozhodla o disciplinárnej zodpovednosti žalobkyne dňa 24. 9. 2010. Do plynutia prekluzívnej lehoty nebolo možné počítať obdobie od vydania prvého rozhodnutia, t. j. od 23. 11. 2007 do jeho zrušenia a vrátenia na nové konanie rozhodnutím zo dňa 27. 10. 2009. K opätovnému plynutiu prekluzívnej lehoty došlo odo dňa 28. 10. 2009 do vydania nového prvostupňového rozhodnutia, t. j. do dňa 24. 9. 2010. Zo súčtu dní, v rámci ktorých plynula prekluzívna lehota vyplýva, že prvostupňový orgán vydal rozhodnutie po uplynutí 495 dní, čím došlo k prekročeniu zákonom určenej 1-ročnej prekluzívnej lehoty (365 dní) na vydanie rozhodnutia o 130 dní.

V tejto súvislosti Najvyšší súd SR poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžf/51/2010 z 22. júna 2011 uverejneného v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom 19/13, v zmysle ktorého, lehoty na vydanie rozhodnutia o postihu za správny delikt

v právnom štáte predstavujú jeden z mechanizmov obmedzujúci priet'ahy v správnom konaní, ktorý je súčasne prostriedkom ochrany účastníka správneho konania proti postupu orgánu verejnej moci.

Lehota je ohraničená dĺžkou času, ktorá je stanovená na vykonanie dôležitých procesných úkonov alebo ktorá je určená na splnenie povinnosti vyplývajúcej z právneho predpisu alebo rozhodnutia.

V tomto prípade došlo k zániku práva žalovaného na vydanie rozhodnutia o disciplinárnom previnení žalobkyne pred vydaním relevantného rozhodnutia vo veci.

Podľa ust. § 250i ods. 3 O.s.p., pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihladne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Zánik práva na vydanie rozhodnutia v správnom konaní je takou vadou, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a ak takéto rozhodnutie bolo vydané po tom, ako právo na jeho vydanie zaniklo, bolo potrebné na takúto vadu prihliadnuť ex offo a rozhodnutie vydané v rozpore so zákonom zrušiť.

Podľa ust. § 250ja ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správnemu orgánu na ďalšie konanie. Inak o odvolaní rozhodne spôsobom podľa § 219 až 221 tohto zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s prihliadnutím na ustanovenie § 250ja ods. 3, v spojitosti s ust. § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p. dospel na základe uvedených dôvodov k záveru, že je potrebné zmeniť napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/154/2014-57 zo dňa 14.04.2015 a rozhodnutie žalovaného sp. zn. 7/2000 zo dňa 06.05.2013 ako i jemu predchádzajúce, prvostupňové rozhodnutie Disciplinárnej komisie č. ODK 7/2007 zo dňa 24. 09. 2010 zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave aj žalovaný sú viazaní právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni priznal ich náhradu, spočívajúcu v zaplatených súdnych poplatkoch za podanie žaloby a odvolanie 2 x 70 €, spolu 140 €.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.